

Από το Γεροντικό

Πήγε κάποτε ο αββάς Αμμωνάς σε κάποιον τόπο για να γευματίσει. Εκεί κοντά ήταν κι ένας αδελφός που είχε κακή φήμη. Συνέβη μάλιστα να πάει και να μπει στο κελί του αδελφού η γυναίκα για την οποία τον κακολογούσαν. Οι κάτοικοι της περιοχής μόλις το έμαθαν, ξεσηκώθηκαν και πήραν την απόφαση να διώξουν τον μοναχό από το κελί. Όταν πληροφορήθηκαν ότι ο επίσκοπος Αμμωνάς βρισκόταν στην περιοχή τους, πήγαν και τον παρακάλεσαν να πάει μαζί τους. Σαν τα έμαθε αυτά ο αδελφός, πήρε τη γυναίκα και την έκρυψε μέσα σ' ένα μεγάλο πιθάρι. Κετέφθασε το πλήθος και ο αββάς Αμμωνάς αντιλήφθηκε τι συνέβη αλλά χάριν του Θεού σκέπασε το γεγονός. Μπήκε λοιπόν στο κελί του αδελφού, κάθισε πάνω στο πιθάρι και διέταξε να ερευνηθούν το κελί. Όταν όμως έψαξαν και δεν βρήκαν τη γυναίκα, τους είπε ο αββάς Αμμωνάς: «Τι συμβαίνει λοιπόν; Ο Θεός να σας συγχωρήσει». Και αφού προσευχήθηκε, απομάκρυνε τον κόσμο. Έπιασε τότε από το χέρι τον αδελφό και του είπε: «Πρόσεχε την ψυχή σου, αδελφέ». Και με τον λόγο αυτόν έφυγε.

ἄγκυρα

ΔΙΜΗΝΙΑΙΟ ΔΕΛΤΙΟ - ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΕΝΟΡΙΑΣ
ΑΓΙΑΣ ΜΑΡΙΝΑΣ ΓΕΩΠΟΝΙΚΩΝ
ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΚΑΣΣΑΝΔΡΕΙΑΣ
ΕΤΟΣ 1^ο * ΤΕΥΧΟΣ 1^ο * ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ 2012

Έδρα: Γεωπονικά. Νέα Καλλικράτεια 63080 Χαλκιδική

Τηλ. Φαξ : 23990 33998

E-mail: santonio@past.auth.gr

Ιστοσελίδα: agia-marina.webnode.com/

ἄγκυρα

ΔΙΜΗΝΙΑΙΟ ΔΕΛΤΙΟ - ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΕΝΟΡΙΑΣ
ΑΓΙΑΣ ΜΑΡΙΝΑΣ ΓΕΩΠΟΝΙΚΩΝ

ΕΤΟΣ 1^ο * ΤΕΥΧΟΣ 1^ο * ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ 2012

Ερμηνεία τῆς Θείας Λειτουργίας

Η ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Δοξολογία

«Ευλογημένη η βασιλεία του Πατρός και του Υιού και του αγίου Πνεύματος...». Μ αυτή τη δοξολογία αρχίζει ο ιερέας τη Λειτουργία. Γιατί και οι ευγνώμονες δούλοι το ίδιο κάνουν όταν παρουσιάζονται στον κύριό τους. Πρώτα-πρώτα δηλαδή τον εγκωμιάζουν, κι έπειτα τον παρακαλούν για τις δικές τους υποθέσεις.

Ειρηνικά

Και ποια είναι η πρώτη αίτηση του ιερέα; «Υπέρ της άνωθεν ειρήνης και της σωτηρίας των ψυχών ημών». Λέγοντας ειρήνη, δεν εννοεί μόνο τη μεταξύ μας ειρήνη, όταν δηλαδή δεν μνησικακούμε εναντίον κανενός, αλλά και την ειρήνη προς τους εαυτούς μας, όταν δηλαδή η καρδιά μας δεν μας κατηγορεί για τίποτα. Την αρετή της ειρήνης, βέβαια, την έχουμε πάντοτε ανάγκη, μά ιδιαίτερα την ώρα της προσευχής, γιατί χωρίς αυτήν κανείς δεν μπορεί να προσευχηθεί σωστά και να απολαύσει κάποιο καλό από την προσευχή του.

Στη συνέχεια παρακαλούμε για την Εκκλησία, για το κράτος και τους άρχοντες, για όσους βρίσκονται σε κινδύνους, για όλους γενικά τους ανθρώπους. Και δεν προσευχόμαστε μόνο για ό,τι ενδιαφέρει την ψυχή, αλλά και για τα αναγκαία υλικά αγαθά – «υπέρ ευκρασίας αέρων, ευφορίας των καρπών της γης...». Γιατί ο Θεός είναι ο αίτιος και χορηγός όλων, και σ' Αυτόν μόνο πρέπει να έχουμε στραμμένα τα βλέμματά μας.

Σε όλες τις αιτήσεις οι πιστοί επαναλαμβάνουν μία μόνο φράση, το «Κύριε, ελέησον». Το να ζητάμε το έλεος του Θεού ισοδυναμεί με το να ζητάμε τη βασιλεία Του. Γι' αυτό και οι πιστοί αρκούνται σ' αυτή τη δέηση, γιατί αυτή τα περιλαμβάνει όλα.

Αντίφωνα

Έπειτα αρχίζουν οι ψαλμωδίες που περιέχουν θεόπνευστα λόγια από τους Προφήτες. Τα αντίφωνα -έτσι λέγονται- μας αγιάζουν και μας προπαρασκευάζουν για το μυστήριο. Ταυτόχρονα όμως μας θυμίζουν τα πρώτα χρόνια της παρουσίας του Χριστού στη γη, τότε που Εκείνος δεν φαινόταν ακόμα στον πολύ κόσμο, και για αυτό ήταν απαραίτητα τα προφητικά λόγια. Όταν αργότερα εμφανίστηκε ο Ίδιος, δεν υπήρχε πλέον ανάγκη των προφητών, αφού Τον έδειχνε παρόντα ο Βαπτιστής Ιωάννης.

Μικρή είσοδος

Την ώρα που ψάλλεται το τρίτο αντίφωνο, γίνεται η είσοδος του Ευαγγελίου με τη συνοδεία λαμπάδων. Το Ευαγγέλιο το κρατάει ο διάκονος ή, αν δεν υπάρχει διάκονος, ο ιερέας. Ενώ λοιπόν αυτός πρόκειται να εισέλθει στο Ιερό, στέκεται σε μικρή απόσταση από την Ωραία Πύλη και παρακαλεί τον Θεό να τον συνοδεύσουν άγιοι άγγελοι, για να γίνουν συμμετοχοί

του στην ιερουργία και τη δοξολογία. Στη συνέχεια σηκώνει ψηλά το Ευαγγέλιο, το δείχνει στους πιστούς και, αφού εισέλθει στο Θυσιαστήριο, το αποθέτει στην αγία Τράπεζα.

Η ύψωση του Ευαγγελίου συμβολίζει την ανάδειξη του Κυρίου όταν άρχισε να εμφανίζεται στα πλήθη. Γιατί με το Ευαγγέλιο δηλώνεται ο ίδιος ο Χριστός. Τώρα λοιπόν που φανερώνεται ο Χριστός, κανείς δεν προσέχει τα λόγια των Προφητών, Γι' αυτό, μετά τη μικρή Είσοδο, ψάλλουμε ό,τι έχει σχέση με την καινούρια ζωή που έφερε ο Χριστός. Υμνούμε τον ίδιο τον Χριστό για όσα έκανε για μας. Εγκωμιάζουμε επίσης την Παναγία ή άλλους Αγίους, ανάλογα με την εορτή ή τον Άγιο που τιμά η Εκκλησία κάθε φορά.

Τρισάγιος ύμνος

Ανυμνούμε τέλος τον ίδιο τον Τριαδικό Θεό, ψάλλοντας: «Άγιος ο Θεός, άγιος ισχυρός, άγιος αθάνατος, ελέησον ημάς». Το «Άγιος, άγιος, άγιος...» αποτελεί τον ύμνο των αγγέλων (Ησ. 6:3). Και τα «Θεός», «ισχυρός» και «αθάνατος» είναι λόγια του προφήτη Δαβίδ: «Εδίψησεν η ψυχή μου προς τον Θεόν, τον ισχυρόν, τον ζώντα» (Ψαλμ. 41:3).

Ψάλλουμε τον Τρισάγιο Ύμνο μετά την είσοδο του Ευαγγελίου, για να διακηρύξουμε πως με την έλευση του Χριστού άγγελοι και άνθρωποι ενώθηκαν και αποτελούν πλέον μία Εκκλησία.